

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Karla Kondra a soudců Mgr. Ing. Borise Nypla a Mgr. Ley Pavlovové ve věci žalobkyně [redacted], nar. [redacted], bytem v [redacted] [redacted] zast. JUDr. Ervínem Perthenem, advokátem v Hradci Králové, Velké náměstí 135/19, proti žalovanému 1) **Mateřské škole**, IČ: [redacted] se sídlem [redacted], [redacted] zast. [redacted], jako obecným zmocněncem, s adresou pro doručování [redacted] 2) **statutárnímu městu** [redacted], IČ: [redacted] se sídlem v [redacted], [redacted] o určení neplatnosti odvolání z výkonu funkce ředitelky a o 50.976 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 12. listopadu 2014 č. j. 11C 247/2012-477, **t a k t o :**

Rozsudek okresního soudu se

- a) ve výroku pod bodem I v té části, kterou byla zamítnuta žaloba na určení neplatnosti odvolání žalobkyně z funkce ředitelky, **p o t v r z u j e**
- b) jinak **z r u š u j e** a věc se **v r a c í** okresnímu soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud shora označeným rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala vůči žalovaným určení neplatnosti jejího odvolání z výkonu funkce ředitelky prvního žalovaného, které učinil druhý žalovaný dne 22. 5. 2012. Okresní soud zamítl i žalobu žalobkyně, pokud ta se domáhala uložení povinnosti prvnímu žalovanému zaplatit jí 50.976 Kč s příslušenstvím. Žádnému z účastníků okresní soud nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení a žalobkyni uložil povinnost zaplatit náklady řízení státu v částce 128 Kč. V řízení před okresním soudem vyšlo najevo, že žalobkyně byla jmenována do funkce ředitelky mateřské školky (prvního žalovaného) na období od 1. 8. 2010 do 31. 7. 2012. Na stejnou dobu vznikl mezi žalobkyní a prvním žalovaným i pracovní poměr na dobu určitou. Na základě usnesení zřizovatele mateřské školky rady města [redacted] ze dne 22. 5. 2012 byla žalobkyně z této funkce odvolána a toto odvolání jí bylo doručeno dne 25. 5. 2012. Okresní soud dovodil, že byť pracovní poměr žalobkyně u prvního žalovaného skončil uplynutím doby, má žalobkyně naléhavý právní zájem na požadovaném určení (§ 80 písm. c) občanského soudního řádu – dále jen o. s. ř.), neboť tímto odvoláním měl skončit výkon práce žalobkyně na místě ředitelky. Okresní soud se proto dále zabýval tím, zda byla žalobkyně z funkce odvolána platně. Důvodnou neshledal námitku žalobkyně, že odvolání z funkce ředitelky je neplatné již jen pro svou neurčitost. To proto, že ustanovení § 166 školského zákona oproti např. § 50 odst. 4 zákoníku práce nevyžaduje pro platnost odvolání z funkce ředitele školy uvedení konkrétních důvodů. Neuvedení konkrétních důvodů, pro které byla žalobkyně z funkce ředitelky odvolána, tedy podle okresního soudu neplatnost tohoto odvolání nezpůsobuje. Po obsáhlém dokazování dospěl okresní soud k závěru, že žalobkyně svou činností ve funkci ředitelky nebyla schopna řádně zajistit výkon práce ze strany učitelů i dalších zaměstnanců školky tak, aby školka plnila svoji funkci, včetně náležité prevence. Proto dospěl okresní soud k závěru, že byly naplněny důvody pro odvolání žalobkyně z funkce ředitelky prvního žalovaného (§ 166 odst. 5 písm. a) školského zákona) a žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítl. Ze stejného důvodu zamítl i žalobu žalobkyně v té části, ve které se domáhala vůči prvnímu žalovanému nároku na peněžité plnění – nevyplacené odměny za výkon funkce ředitelky po odvolání žalobkyně z této funkce. Výroky o nákladech řízení odpovídají tomu, že žalobkyně neměla v řízení před okresním soudem úspěch.

Proti tomuto rozsudku podala odvolání žalobkyně. Zopakovala svou námitku, že její odvolání z funkce ředitelky je neplatné již jen pro absenci důvodů, pro které byla z této funkce odvolána. To, proč se tak stalo, se žalobkyně dověděla až z písemného odůvodnění rozhodnutí okresního soudu. Náзор okresního soudu, že neurčitost jejího odvolání z funkce ředitelky nezpůsobuje neplatnost tohoto úkonu, nepovažuje žalobkyně za správný i proto, že ona vlastně po celou dobu řízení před okresním soudem nevěděla, co je jí vytýkáno a čemu se má bránit. Za zcela nesprávné pak považuje to, že důvody jejího odvolání sdělovali žalovaní v průběhu řízení postupně po opakovaných výzvách ze strany okresního soudu, který dal najevo, že medializace kauzy nezletilého [redacted] není dostatečným důvodem, pro který by bylo možno žalobkyni z funkce ředitelky odvolat. Konečným důvodem jejího odvolání je podle okresního soudu to, že „nedostatky ve své řídicí práci narušila

pedagogickou úroveň vzdělávání a úroveň školských služeb“. Opět se jedná o zcela obecné konstatování, kterému se může jen stěží bránit. Okresní soud opět neuvedl, jak konkrétně poklesla kvalita pedagogické činnosti. V tomto směru je podle žalobkyně rozhodnutí okresního soudu nepřezkoumatelné. V projednávané věci je tomu tak tím spíše, že zároveň okresní soud podle odůvodnění svého rozhodnutí zjistil, že žalobkyně řádně zajistila primární prevenci sociálně patologických jevů, že řešila podané stížnosti, které jí byly známy, že nebylo prokázáno, že by nezabezpečila dohled nad dětmi, že nebylo prokázáno, že by nevhodně stanovila pracovní dobu zaměstnanců, že nebylo prokázáno, že by neprováděla přímou pedagogickou činnost či hospitační činnost. Naprostá většina důvodů, pro které měla být žalovaná odvolána, nebyla v řízení před okresním soudem prokázána. V odvolání poukázala na to, že okresní soud i ohledně dalších skutkových zjištění si z provedených důkazů vybral pouze to, co se mu pro rozhodnutí v projednávané věci hodilo. Ostatní skutečnosti v odůvodnění svého rozhodnutí nezmiňuje. V podstatné části odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně (str. 6 až str. 20) jsou citovány informace a údaje a u všech je uvedeno, že je soud zjistil, ač některé z těchto informací jsou v přímém rozporu. Z odůvodnění rozhodnutí tak tedy nelze zjistit, které skutečnosti má okresní soud za zjištěné z provedených důkazů a které nikoli. Žalobkyně v odvolání poukázala i na to, že současným ředitelem mateřské školky byly svědkyně na možnost výpovědi před soudem upozorňovány, proto psaly písemná prohlášení, aby nemusely vypovídat u soudu. Toto působení jistě mělo vliv na jejich svědecké výpovědi. Hodnocení věrohodnosti svědků se pak okresní soud vyhnul zcela. Žalobkyně potvrdila, že na pracovišti určité neshody byly, což ostatně vyšlo najevo i v řízení před okresním soudem. Okresní soud v odůvodnění svého rozhodnutí však zcela pominul důvody těchto neshod a již vůbec se nezabýval tím, zda za tyto neshody odpovídá žalobkyně a zda se z její strany jednalo o závažné a zaviněné porušení jejích povinností. Dále žalobkyně v odvolání zopakovala, že po jejím nástupu do funkce ředitelky skutečně docházelo k problémům s druhou uchazečkou o tuto funkci, paní [REDAKCE]. K výpovědi této svědkyně žalobkyně zopakovala, že se jednalo o neúspěšnou uchazečku o post ředitelky mateřské školy, která do té doby vykonávala funkci zástupkyně pro školku ve [REDAKCE], ale působila ve školce [REDAKCE]. Opatření žalobkyně, kterým byla převedena k výkonu práce jmenovaná přímo na pracoviště ve [REDAKCE], bylo podle žalobkyně logické. Žalobkyně poukázala i na to, že v řízení před okresním soudem vyšlo najevo, že druhý žalovaný jako zřizovatel v rozporu s právními předpisy zasahoval do pracovněprávních vztahů v mateřské školce v součinnosti s neúspěšnou zájemkyní o post ředitelky a zástupkyní mateřské školky paní [REDAKCE]. Takovéto jednání bylo podle žalobkyně v rozporu se zákonem a jistě nepřispělo k vztahům na pracovišti. Po ukončení pracovního poměru v měsíci [REDAKCE] roku 2011 se jmenovanou žádné stížnosti či rozpory mezi zaměstnanci nebyly. Tyto skutečnosti nemůžou být podle žalobkyně důvodem pro její odvolání z funkce ředitelky v měsíci [REDAKCE] roku 2012, neboť veškeré tyto problémy byly vyřešeny několik měsíců před odvoláním žalobkyně z funkce ředitelky. Důvodem pro její odvolání pak podle ní nemůže být to, že vedla učitelky k tomu, aby si zajišťovaly návštěvy lékaře mimo výkon práce. Na druhou stranu není pravdou, že by v pracovní době učitelky lékaře nenavštěvovaly a že by propustek k lékaři nevyužívaly (např. paní [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], paní [REDAKCE] atd.). Žalobkyně poukázala i na to, že po nástupu do funkce se snažila zvýšit úroveň poskytování vzdělávání a služeb v mateřské školce. Pod jejím vedením byla školka modernizována a bylo zavedeno velké množství nových akcí pro děti a rodiče. Tato opatření byla kladně hodnocena ze strany rodičů a i ze strany převážné většiny zaměstnanců. Na

druhou stranu nelze přehlédnout, že to kladlo zvýšené požadavky oproti minulosti na některé zaměstnance, proto tyto změny nepřijali někteří z nich kladně. Pokud po jejím nástupu ukončily některé učitelky svůj pracovní poměr ve školce, nejednalo se o nijak mimořádně vysoký počet změn v osobách učitelů ve školce. Ke stejnému počtu změn došlo i v souvislosti s nástupem stávajícího ředitele mateřské školky. Za podstatné žalobkyně považovala, že v relevantním období proběhly dvě kontroly České školní inspekce (viz zpráva ze dne 26. 5. 2011 a z 19. 6. 2012) a ani v jednom případě nebyl touto inspekcí potvrzen důvod pro odvolání žalobkyně, který je uveden v rozhodnutí soudu prvního stupně. Žalobkyně poukázala na zprávu České školní inspekce ze dne 26. 5. 2011, podle které plnila zodpovědné povinnosti vyplývající z její funkce a celkově byla její činnost jako ředitelky hodnocena kladně. Žalobkyně je přesvědčena o tom, že k hodnocení její práce je právě povolána Česká školská inspekce a z kontrol provedených v roce 2011 a 2012 rozhodně nelze učinit žádný závěr o údajném narušení pedagogické úrovně a školských služeb, ale závěry těchto kontrol byly opačné.

Žalobkyně v odvolání zdůraznila, že její odvolání z funkce bylo ve skutečnosti reakcí na medializovanou záležitost s nezletilým [REDAKCE]. Tu se ona snažila řešit citlivě ve vztahu vůči všem dětem. Zdůraznila i to, že v žádném řízení nebylo prokázáno, že by nezletilý [REDAKCE] se dopustil až takového jednání, které mu bylo v médiích kladeno za vinu. Okresní soud v této souvislosti v odůvodnění svého rozhodnutí zmiňuje, že chování nezletilého [REDAKCE] bylo předmětem šetření Policie ČR od [REDAKCE] do [REDAKCE] roku 2012 a že dne 5. 12. 2012 byl podán návrh příslušného okresního státního zástupce na projednání nezletilého před soudem pro mládež ohledně uložení opatření. Zcela však soud opomenul uvést, že tento návrh byl dne 27. 12. 2012 státním zastupitelstvím vzat zpět. Žalobkyně okresnímu soudu v této souvislosti vytýkala i to, že jí nebyla dána možnost seznámit se s celým obsahem tohoto trestního spisu. Jinak žalobkyně potvrdila, že s chováním [REDAKCE] byly problémy již v měsíci [REDAKCE] roku 2011. Ona přijala vhodná opatření, která byla projednána na pedagogické a provozní radě dne 30. 8. 2011. S těmito opatřeními byly seznámeny všechny učitelky, což potvrdily svým podpisem. Ostatně to ve svých výpovědích učitelky i potvrdily. Žalobkyně v odvolání podrobně popsala opatření, která byla v souvislosti s problémy s nezletilým [REDAKCE] přijata a jak vyplynulo např. z výpovědi učitelky [REDAKCE], práci učitelek kontrolovala. Žalobkyně poukázala i na to, že v kauze nezletilého [REDAKCE] obdržel druhý žalovaný (odbor školství a i OSPOD) stížnosti, o kterých však žalobkyni informoval s prodlením cca tři týdnů. Žalobkyně zopakovala, že nezletilého [REDAKCE] odvedla dne 21. 5. 2012 pracovnice Policie ČR, kterou doprovázela pracovnice sociálního odboru druhého žalovaného. O takto závažném kroku nebyla ani matka nezletilého [REDAKCE] a ani žalobkyně informována. O tom se žalobkyně dozvěděla až z rozrušeného telefonátu učitelky [REDAKCE], která nebyla schopna žalobkyni ani odpovědět na otázku, kde se nezletilý [REDAKCE] nachází. Nesprávně okresní soud v rozhodnutí uvedl, že schůzky rodičů ve věci nezletilého [REDAKCE] probíhaly od měsíce [REDAKCE] do [REDAKCE] roku 2012, ač již probíhaly v měsíci [REDAKCE] roku 2012. Žalobkyně poukázala i na to, že z funkce byla odvolána dne 22. 5. 2012 v 9.00 hodin ráno, ale až v 14.00 hodin odpoledne téhož dne byla vyzvána k podání informací v souvislosti s medializovanou kauzou [REDAKCE] a zpráva České školní inspekce je až ze dne 19. 6. 2012. K odvolání žalobkyně tedy došlo za situace, kdy rada města nemohla mít žádné informace ohledně této kauzy. Žalobkyně poukázala i na to, že až do medializace této kauzy a jejího odvolání jí byly poskytovány

mimořádné odměny, což by se jistě v případě, že by svou práci nevykonávala dobře, nedělo. Sami žalovaní v řízení potvrzovali, že odvolána z funkce ředitelky byla žalobkyně z důvodu medializace událostí z roku 2012 ohledně [REDAKCE], ale dokazování se vedlo ke skutečnostem, které se řešily v roce 2011 v souvislosti s paní [REDAKCE]. I to podle ní svědčí o nesprávnosti rozhodnutí okresního soudu. Ze všech výše uvedených důvodů navrhla žalobkyně změnu rozsudku okresního soudu a vyhovění žalobě.

Žalovaní navrhli potvrzení rozsudku okresního soudu jako věcně správného. Dodali jen to, že souhlasí s rozhodnutím okresního soudu ve věci samé, nikoli ovšem s částí jeho odůvodnění. Žalovaní vyjádřili přesvědčení, že důvody k odvolání žalobkyně byly dány a nebylo možno tyto důvody specifikovat nějak blíže a konkrétněji s ohledem na ochranu nezletilých dětí, o které šlo.

Krajský soud přezkoumal rozsudek okresního soudu a dospěl k následujícím závěrům:

Pracovní poměr žalobkyně u prvního žalovaného byl sjednán na dobu určitou a skončil uplynutím této sjednané doby záhy po odvolání žalobkyně z funkce ředitelky ke dni 31. 7. 2012. To pro žalobkyni znamená, že i kdyby byla se svou žalobou na určení neplatnosti jejího odvolání z funkce ředitelky úspěšná, nemělo by to pro ni žádný význam krom toho, že by byla případná neplatnost jejího odvolání z funkce ředitelky deklarována soudním rozhodnutím. Práci ředitelky mateřské školky by však vykonávat nemohla, neboť její pracovní poměr u prvního žalovaného skončil uplynutím doby. Jen proto dospěl krajský soud k tomu závěru, že žalobkyně nemá na požadovaném určení naléhavý právní zájem (srovnej rozhodnutí NS ČR sp. zn. 21 Cdo 3863/2007). Z důvodu nedostatku tohoto naléhavého právního zájmu (§ 80 o. s. ř.) krajský soud rozsudek okresního soudu ve výroku pod bodem I v té části, kterou byla zamítnuta žaloba na určení neplatnosti odvolání žalobkyně z funkce ředitelky, postupem podle § 219 o. s. ř. potvrdil.

Dále se krajský soud zabýval správností rozhodnutí okresního soudu, kterým byla zamítnuta žaloba žalobkyně, kterou se domáhala uložení povinnosti prvnímu žalovanému zaplatit jí 50.976 Kč s příslušenstvím za nevyplacenou část mzdy žalobkyni po jejím odvolání z funkce ředitelky do skončení jejího pracovního poměru uplynutím doby. Okresní soud žalobu žalobkyně v této části zamítl, neboť dospěl k tomu závěru, že žalobkyně byla odvolána z funkce ředitelky platně. Tento závěr krajský soud nesdílí a jen z toho důvodu, že výše takto nevyplacené mzdy byla mezi účastníky sporná, krajský soud postupem podle § 219a odst. 1 o. s. ř. zrušil v této části rozsudek okresního soudu a postupem podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. mu věc v tomto rozsahu vrátil k dalšímu řízení. V tomto dalším řízení se bude okresní soud zabývat tím, zda žalobkyni byla vyplácena mzda v plné výši, na kterou měla nárok, když z níže uvedených důvodů dospěl krajský soud k tomu závěru, že její odvolání z funkce ředitelky nebylo platné.

Jmenovaný ředitel školské právnické osoby zřizované ministerstvem, krajem, obcí nebo svazkem obcí není neodvolatelný z této funkce. Důvody, pro které může být takový ředitel ze své funkce odvolán, stanoví zákon mimo jiné v ustanovení § 166 odst. 5 školského zákona. Takovým důvodem je závažné porušení nebo neplnění právních povinností vyplývajících z jeho činností, úkolů a pravomocí na vedoucím pracovním místě ředitele, které

bylo zjištěno zejména inspekční činností České školní inspekce nebo zřizovatelem (§ 166 odst. 5 písm. a)). Ředitel může být dále odvolán na návrh školské rady nebo České školní inspekce (§ 166 odst. 5 písm. b) školského zákona ve znění platném do 30. 4. 2015). Judikatura dovodila, že při posuzování platnosti odvolání z funkce ředitele a při výkladu intenzity porušení pracovní kázně lze vycházet z ustálené judikatury soudů, zabývající se výkladem otázky intenzity porušení pracovní kázně (srovnej rozhodnutí NS ČR sp. zn. 21 Cdo 908/2011). Odvolaný ředitel, stejně jako každý jiný zaměstnanec, se může bránit odvolání ze své funkce a může tvrdit a prokazovat, že se žádného závažného porušení nebo neplnění právních povinností vyplývajících z jeho činností, úkolů a pravomocí nedopustil. Z toho je patrné, že v odvolání z funkce ředitele musí být jednoznačným způsobem uvedeny důvody, pro které je z funkce ředitel odvoláván tak, aby se těmto konkrétním důvodům mohl odvolaný ředitel bránit. Jinak řečeno, stejně jako u výpovědi z pracovního poměru dané zaměstnavatelem zaměstnanci a při okamžitém zrušení pracovního poměru, musí být důvod, pro který je ředitel z funkce odvolán, vyličen tak, aby bylo možno posoudit, zda se jedná skutečně o důvod, pro který smí být ředitel z funkce odvolán. Skutkové vymezení tohoto důvodu, pro který byl ředitel odvolán, musí být natolik podrobné, aby nevyvolávalo pochybnosti (zejména z pohledu jeho určitosti nebo srozumitelnosti). Takto vyličenému důvodu se případně odvolaný ředitel může bránit a tvrdit a prokazovat, že tento důvod nebyl naplněn. Takto vyličený důvod, pokud zakládá možnost odvolání ředitele z jeho funkce, je pak předmětem dokazování. Žalobkyni lze přisvědčit v tom, že její odvolání z funkce takové skutkové vyličení důvodu, pro který ona byla odvolána, postrádá. Pokud žalovaní tvrdili, že lépe důvod, pro který měla být žalobkyně odvolána, specifikovat s ohledem na ochranu dětí nemohli, není tato jejich námitka důvodná. Vymezení důvodu, pro který byla žalobkyně z funkce ředitelky odvolána (č. l. 161 spisu – rozhodnutí rady města a č. l. 36 až 37 spisu – vlastní odvolání) je zcela obecné a žalobkyně skutečně nevěděla, co konkrétně je jí vytýkáno a čemu konkrétně se má bránit. O neurčitosti odvolání žalobkyně z funkce svědčí i výzva adresovaná soudem žalovaným (č. l. 95 – 96 spisu), ve které soud žalované vyzývá ke sdělení konkrétního jednání, kterého se měla žalobkyně dopustit a pro které měla být odvolána z funkce ředitelky. O tom ostatně dále svědčí i až bezbřehost dokazování v řízení před okresním soudem, kdy okresní soud v podstatě pátral po tom, co by bylo možno žalobkyni jako ředitelce vytknout. V této souvislosti ani odvolacímu soudu nešlo, že skutečným důvodem, pro který byla žalobkyně těsně před ukončením jejího pracovního poměru na dobu určitou odvolána, byla medializace případu tvrzené šikany, které se měl dopouštět nezletilý žák [REDAKCE]. Přitom v řízení vyšlo najevo, že žalobkyně jako ředitelka školy potíže mezi jednotlivými žáky v mateřské školce řešila a řešila je citlivě vůči všem dětem. Způsob medializace nemohla žádným způsobem žalobkyně ovlivnit. Pokud žalovaný ředitelku odvolal z funkce právě a jen vzhledem k medializaci případu, a to aniž by si sám zjistil konkrétní okolnosti tohoto případu, je zřejmě tato skutečnost právě důvodem toho, že nebyl schopen ve svém úkonu, kterým žalobkyni z funkce ředitelky odvolal, důvody, pro které tak činí, popsat. Navíc okresní soud se i těmito obecně označenými důvody, pro které byla žalobkyně odvolána, zabýval a žádný z těchto důvodů nebyl prokázán. Nebylo tedy prokázáno, že by kdy žalobkyně nezajistila dostatečný dohled nad dětmi v mateřské školce, že by nereagovala na stížnosti rodičů, že by nezabezpečila primární prevenci sociálně patologických jevů a neřešila projevy šikany mezi dětmi, že by narušila pedagogickou úroveň vzdělávání. Naopak, ze zpráv České školní inspekce, které prováděly v mateřské školce kontrolu, vyplynulo, že úroveň školky po nástupu žalobkyně do funkce ředitelky se výrazným

způsobem zvýšila (viz zpráva o inspekční činnosti ze dne 26. až 29. 4. 2011 na č. l. 11 až 20 spisu a č. l. 268 a násl. spisu), byť tehdy vyplynulo, že pro změny se jí nepodařilo zajistit angažovanost všech pedagogických pracovníků. Z této inspekční zprávy vyplývá, že ve školce jsou preferovány moderní vzdělávací metody. Ještě převažoval tradiční klasický způsob práce s dětmi a z této inspekční zprávy vyplývá, že příznivé psychosociální prostředí ve třídách podporovalo osobnostní rozvoj dětí i jejich individuální schopnost začlenit se do sociální skupiny. Děti byly klidné, samostatné, jejich hry byly smysluplné. Byly již zaznamenány snahy o uplatnění metod a forem práce, vycházejících ze současné filozofie předškolního vzdělávání. Tyto nové metody však ještě nebyly v praxi plně uplatňovány. Jinak byly hodnoceny vzdělávací výsledky jako velmi dobré. V roce 2011 byla provedena i kontrola hospodaření s veřejnými prostředky a přezkoumána spolehlivost a účinnost vnitřního kontrolního systému. Ani v tomto směru nebyly zjištěny žádné závažné nedostatky a zjištěné dílčí nedostatky byly bez přímého vlivu na hospodaření a ihned byla přijata opatření k jejich nápravě (č. l. 21 – 29 spisu). V roce 2010 a 2011 byla provedena kontrola i stravovacích služeb poskytovaných dětem v mateřské škole a ani v oblasti školního stravování nebylo zjištěno žádné porušení předpisů (č. l. 30 až 34 spisu). Žalobkyně byla ze své funkce odvolána na jednání rady, která se konala dne 22. 5. 2012. Přitom Česká školní inspekce provedla šetření v mateřské škole v souvislosti s medializací tvrzené [redacted] šikany nezletilým [redacted] až dne 25. 5. 2012 a dne 4. 6. 2012, tj. až po odvolání žalobkyně z funkce ředitelky. Ze zprávy této inspekce plyne pak to, že vyučující ve třídě si nedokázali vysvětlit, jakým způsobem mohlo dojít k tvrzeným událostem. Ve školce byl vytvořen přijatelně nastavený systém pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví dětí, žalobkyně jako ředitelka chování nezletilého [redacted] řešila a učitelkám uložila na něho neustále dohlížet. Z výše uvedeného je patrné, že žádný ze zákonných důvodů pro odvolání žalobkyně z funkce ředitelky dle § 166 odst. 5 školského zákona naplněn nebyl, neboť Česká školní inspekce ani nenavrhla odvolání žalobkyně z funkce ředitelky a ani v období, které předcházelo jejímu odvolání z funkce, ale ani následně, nezjistila závažné porušení nebo neplnění právních povinností žalobkyní.

Celým spisem prostupuje, že důvodem odvolání žalobkyně z funkce byl postoj některých rodičů a zejména medializace případu ohledně nezletilého [redacted]. Zřizovatel stížnosti rodičů a medializaci, aniž by zjistil skutečný stav věci, řešil tím, že žalobkyni z funkce odvolal. Takovýmto jednáním rozhodně zřizovatel nastalou situaci nevyřešil a jednalo se pouze o populistické jednání. Žalobkyně problémy s nezletilým [redacted] řešila i před medializací případu a v tomto směru ji nelze nic vytýkat. Nelze ji vytýkat ani to, že se snažila problémy s nezletilým [redacted] i po nevhodné medializaci řešit stejně, jako by k medializaci nedošlo tak, aby nebylo poškozeno žádné z dětí. V tomto směru při řešení problému přijala odpovídající opatření (např. č. l. 175 – 176 spisu) a pokud ne zcela učitelky tyto její pokyny dodržovaly, nelze toto klást k tíži žalobkyně. Okresní soud při hodnocení výpovědí jednotlivých učitelek pominul právě tu skutečnost, že ten, kdo nad dětmi bezprostředně dohlížel, byly učitelky. Byly to tedy zejména ony, kdo případně nevhodné chování nezletilého [redacted] nezachytily a kdo případně měl reagovat ihned. Dokonce žalobkyně obtíže s ním nahlásila orgánu sociálněprávní ochrany dětí (č. l. 106 – 107 spisu). Ten sám nastalou situaci konkrétně neřešil. O tom, že byť chování nezletilého [redacted] nebylo vhodné, ale rozhodně jeho popis ve stížnostech rodičů a v médiích byl nadnesený, svědčí i závěry trestního stíhání. Odvolací soud považuje za vhodné zdůraznit

ještě jednou, že pro způsob medializace nemohla být žalobkyně, i kdyby byl důvod jejího odvolání dostatečně určitě specifikován, platně odvolána.

V novém rozhodnutí o věci neopomene okresní soud rozhodnout i o nákladech řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání za podmínek uvedených v ustanovení § 237 o. s. ř. Takové dovolání se podává do dvou měsíců ode dne doručení tohoto rozsudku u Okresního soudu v Hradci Králové. O dovolání by rozhodoval Nejvyšší soud ČR.

V Hradci Králové dne 1. října 2015

JUDr. Karel Kondr v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

